

عنوان مقاله:

بررسی نمونه های موردی مراکز آموزشی درمانی کودکان مبتلا به اتیسم در جهت الگو برداری مناسب

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

پریسا برازنده - کارشناسی ارشد گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، شیراز، ایران

نیاز اسمعیلی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، گروه معماری، واحد شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

محیط به عنوان یکی از عوامل موثر بر روحیه انسان باید به تفاوت های افراد اهمیت دهد و پاسخگوی نیازهای متفاوت آنها باشد، بدین سان باید سعی شود محیط با نیازهای اساسی روحی انسان هماهنگ گردد. شرایط خاص کودکان مبتلا به اتیسم، طراحی محیطی مناسب، جهت کنترل رفتار و بهبود سلامت روانی آنها را می طلبد. با توجه به نرخ روز افزون رشد اختلال اتیسم، مداخله اولیه و بهبود فضاهای درمانی، یکی از مهمترین کلیدهای کاهش علایم اتیسم است، به همین دلیل محیط های آموزشی مناسب در خارج از خانه برای کودکان مبتلا به اتیسم حیاتی است. مطالعات انجام شده نشان داده است که حضور فضاهای مناسب که پاسخ گوی نیازهای روانشناختی کودکان اتیستیک باشد، اثرات ثمربخشی در بهبود سلامتی کودکان اتیسمیک دارد. بررسی های میدانی در ایران نشان می دهند که غالب مراکز نگهداری کودکان با اختلالات طیف اتیسم از تغییر کاربری دیگر فضاها چون خانه های مسکونی و با اضافه کردن چند دیوار موقت به فضا شکل یافته اند. این در حالی است که مطالعات حاکی از آن است که محیط، تاثیر بسیار زیادی در درمان این کودکان دارد. از این دسته مراکز میتوان به توانبخشی هایی که در تهران و مشهد آغاز به کار نموده اند، اشاره کرد، در این مراکز نیازهای کودکان اتیسم در نظر گرفته شده است. در خارج از ایران تحقیقات در این مورد بیشتر یافت می شود و مراکز مختلفی نیز تحت عنوان مراکز اتیسم ایجاد شده است. بدینسان پژوهش حاضر با روشی توصیفی و تحلیلی قصد دارد با مد نظر قرار دادن نیاز های فضایی این قشر به معرفی چندی از مراکز ساخته شده مناسب این قشر در جهان بپردازد تا در انتها با الگو برداری از آنها نسبت به تدوین شاخص های موثر اقدام گردد.

کلمات کلیدی:

اتیسم، نمونه های مرکز آموزشی توانبخشی، فضاهای آموزش درمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709574>

